

27. rujna 2014.: pismo Pape Franje

Pismo Pape Franje monsinjoru
Javieru Echevarría, Prelatu
Opusa Dei, prigodom
beatifikacije Álvara del Portilla

29.09.2014.

Dragi brate!

Beatifikacija sluge Božjega Álvara del Portilla, vjernoga suradnika i prvog nasljednika svetoga Josemaríje Escrivá na čelu *Opusa Dei* znači trenutak posebne radosti za sve vjernike ove Prelature, kao i za tebe,

koji si toliko vremena bio svjedok njegove ljubavi Bogu i drugima, njegove vjernosti Crkvi i svome pozivu. Također se i ja želim pridružiti vašoj radosti i zahvaliti Bogu koji svetošću svoje djece uljepšava lice Crkve.

Njegova beatifikacija će biti u Madridu, u gradu u kojem se rodio i u kojem je proveo djetinjstvo i mladost životom kojim je vladala jednostavnost obiteljskoga života, prijateljstvo i služenje drugima, kao kada je odlazio u predgrađa kako bi pomagao u ljudskom i kršćanskom obrazovanju mnogih potrebitih ljudi. I tamo se prije svega dogodilo ono što je definitivno obilježilo pravac njegova života: susret sa svetim Josemaríjom Escrivá od kojeg je naučio kako Krista svaki dan sve više ljubiti. Da, zaljubiti se u Krista. To je put svetosti kojim moraju kročiti svi kršćani: dopustiti da nas Bog ljubi, otvoriti srce njegovoj ljubavi i

dozvoliti da on bude taj koji vodi naš život.

Sviđa mi se sjetiti se strelovite molitve koju je sluga Božji obično često ponavljaо, posebno u proslavama i na osobne godišnjice: „Hvala, oprosti, pomozi mi više!“ Te riječi nam predstavljaju stvarnost njegova unutarnjeg života i njegova ophoda s Gospodinom i koje također i nama mogu pomoći da damo novi impuls svom vlastitom kršćanskom životu.

Na prvom mjestu *hvala*. To je neposredna i spontana reakcija koju duša osjeća pred dobrotom Božjom. Ne može biti drugačije. On nama uvijek prethodi. Koliko god se mi trudili njegova ljubav uvijek dolazi prije, dotakne nas i uzljubi prva, ona je prva uz nas. Álvaro del Portillo je bio svjestan mnogih darova koje mu je Bog dao i zahvaljivao je Bogu za očitovanje njegove očinske ljubavi.

Ali nije stao na tome; priznavanje Gospodinove ljubavi u njegovom je srcu probudilo želje da ga slijedi uz više predanja i velikodušnosti i da živi životom poniznog služenja drugima. Posebno se isticala njegova ljubav prema Crkvi, Kristovoj zaručnici, kojoj je služio srcem koje je bilo lišeno svjetovnih interesa, daleko od neskладa, i prihvaćao je sve ljudе uvijek tražeći u drugima ono pozitivno, ono što sjedinjuje i izgrađuje. Nikad nije bilo tužbe ili kritike, niti u posebno teškim trenucima, već je, kao što je to naučio od svetoga Josemaríje, uvijek reagirao molitvom, praštanjem, razumijevanjem i iskrenom ljubavlju.

Oprosti. Često bi priznao da se pred Bogom vidi praznih ruku, nesposoban da odgovori na toliku velikodušnost. Ali priznavanje ljudske bijede nije plod obeshrabrenja, već pouzdanog

prepuštanja Bogu koji je Otac. To znači otvoriti se njegovom milosrđu i njegovoj ljubavi koja je sposobna da obnovi naš život. To je ljubav koja ne ponižava, niti pada u bezdan grijeha, već nas grli, diže nas iz našeg pada i omogućava nam da hodamo u većoj odlučnosti i radosti. Sluga Božji Álvaro poznavao je potrebu koju mi imamo za božanskim milosrđem i posvetio je mnogo osobnog truda kako bi ohrabrio ljude koje je nastojao približiti sakramentu ispovijedi, sakramentu radosti. Kako je važno osjetiti nježnost Božje ljubavi i otkriti da još ima vremena za ljubav.

Pomozi mi više. Da, Gospodin nas nikad ne ostavlja, uvijek je na našoj strani, hoda s nama i svaki dan od nas očekuje novu ljubav. Njegova nam milost neće manjkati, a uz njegovu pomoć možemo njegovo ime pronositi po cijelom svijetu. U srcu novoga blaženika kucala je težnja da

Radosnu vijest unese u svako srce. Tako je prošao po mnogim državama potičući projekte evangelizacije i nije se zadržavao na poteškoćama, pokrenut svojom ljubavlju prema Bogu i braći. Onaj tko je uz Boga zna biti vrlo blizu ljudi. Prvi uvjet naviještanja Krista je ljubav prema bližnjima, jer Krist njih prvi ljubi. Treba izaći iz svoga egoizma i udobnosti i poći svojoj braći ususret. Tamo nas očekuje Gospodin. Ne možemo vjeru zadržati za sebe same, to je dar koji smo primili kako bismo ga darovali i podijelili s drugima.

Hvala, oprosti, pomogni mi! U tim se riječima izražava potez života koji je usredotočen u Boga. Život onoga koji je potaknut najvećom Ljubavlju i živi sasvim iz te ljubavi. Onoga koji još osjeća svoje slabosti i ljudska ograničenja i pouzdaje se u milosrđe Gospodinovo i želi da svi ljudi, njegova braća, to također iskuse.

Dragi brate, blaženi Álvaro del Portillo šalje nam vrlo jasnu poruku, kaže nam de se uzdamo u Gospodina, jer on je naš brat, naš prijatelj koji nas nikad ne izdaje i koji je uvijek uz nas. Potiče nas da se ne plašimo ići protiv vjetra i patiti zbog naviještanja Evandđelja. Osim toga nas poučava da u jednostavnosti i svakodnevici našega života možemo naći siguran put svetosti.

Molim sve vjernike Prelature, svećenike i laike, kao i sve koji sudjeluju na aktivnostima, da mole za mene i ujedno udjelujem svoj Apostolski Blagoslov.

Neka vas Isus blagoslovi i neka vas čuva Blažena Djevica Marija.

Bratski

Francisco

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/27-rujna-2014-pismo-pape-
franje/](https://opusdei.org/hr-hr/article/27-rujna-2014-pismo-pape-franje/) (3.07.2025.)